

Μήνας Φεβρουάριος 2019

Κυριακή 3 Φεβρουαρίου 2019.

16η Κυριακή Ματθαίου.

Ματθ. 25, 14 – 30.

*«...παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ»
(Ματθ. 25, 14).*

Μέ τήν ὁμορφη περικοπή τῆς παραβολῆς τῶν ταλάντων μᾶς τροφοδότησε πνευματικά σήμερα ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία. Καλούμαστε νά στοχαστοῦμε πάνω στά δῶρα πού ἔχουμε λάβει καί νά τά ἐκμεταλλευτοῦμε γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ καί τήν πολυπόθητη σωτηρία μας.

Ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτής λέγει στή σημερινή παραβολή ὅτι κάποιος ἄρχοντας ἔφυγε γιά κάποιες ὑποθέσεις του καί κάλεσε τούς δούλους του, γιά νά διαχειριστοῦν τήν περιουσία του, ὅσο ἐκεῖνος θά ἔλειπε. Ἔτσι, χωρίς ἐπιφυλάξεις ἀλλά μέ ἀγάπη καί ἐμπιστοσύνη «παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ». Αὐτή ἡ μικρή φράση ἔχει πολύ μεγάλο

νόημα. Ἀξίζει νά σταθοῦμε λίγο, γιά νά καταλάβουμε τή σημασία της. Ὁ Κύριος πού ἀφήνει τήν περιουσία Του στους δούλους Του εἶναι ὁ Κύριος καί Θεός μας. Μᾶς δημιουργεῖ, μᾶς τοποθετεῖ μέσα στό σύμπαν καί φαίνεται νά ἀποτραβιέται μακριά μας, μέσα στό γνόφο τῆς ὑπάρξεώς Του. Γιά ὅλους ἐμᾶς παραμένει ὁ μέγανος Ἄγνωστος, πού καλούμαστε νά προσεγγίσουμε καί νά Τόν κάνουμε δικό μας. Σ' αὐτή τήν προσπάθεια τῆς ἔνωσῆς μας μ' Ἐκεῖνον μᾶς ἀφήνει «τά ὑπάρχοντα αὐτοῦ», γιά νά τά ἐκμεταλλευτοῦμε καί νά πετύχουμε τό ποθούμενο.

Ποιά εἶναι αὐτά τά ὑπάρχοντα, τά ὁποῖα εἶναι ἀνάγκη νά ἐκμεταλλευτοῦμε καί νά καλλιεργήσουμε, γιά νά φτάσουμε στή δίκαιη καί ἀπόλυτη ἀγάπη Του; Τό πρῶτο μέγανο δῶρο του Θεοῦ σέ ὅλους εἶναι ἡ ἀποτύπωση πάνω μας τῆς εἰκόνας Του. Μᾶς ἔπλασε ὡς ἀντίτυπα τοῦ ἑαυτοῦ Του. Σ' ὅλους καί στόν καθένα χωριστά ἔβαλε τή σφραγίδα τῆς θεότητας. Ὡς δικές Του εἰκόνες κουβαλᾶμε τά δικά Του χαρακτηριστικά. Αὐτά τά χαρακτηριστικά εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ἐλευθερία καί ἡ δημιουργικότητα. Μᾶς

τά χάρισε δωρεάν ὁ Θεός, γιά νά τά κρατήσουμε προσεκτικά, χωρίς νά τά ἀλλοιώσουμε, καί γιά νά τά δουλέψουμε ἔτσι ὥστε νά τά αὐξήσουμε. Ἡ δουλειά πού κάνουμε πάνω σ' αὐτά τά δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀποδεικνύει ὅτι τά ἀποδεχόμαστε, ὅτι τά θέλουμε καί ὅτι Τόν εὐχαριστοῦμε γιά τή γενναιοδωρία Του. Κάθε ἄνθρωπος εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι εἴμαστε ἀποδέκτες αὐτῆς τῆς πολύτιμης περιουσίας. Δέν ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις. Κανείς δέν στερεῖται τά χαρακτηριστικά τῆς θεότητας στό πρόσωπό του. Ὅλοι ἔχουμε τή δυνατότητα νά ἀγαποῦμε, νά εἴμαστε ἐλεύθεροι καί νά δημιουργοῦμε. Τό μόνο πού ἀπομένει εἶναι ἀπλῶς νά χρησιμοποιήσουμε αὐτά τά δῶρα τῆς ἀγάπης, τῆς ἐλευθερίας καί τῆς δημιουργίας, γιά νά προοδεύουμε πνευματικά καί νά πορευόμαστε χωρίς ἐμπόδια στήν ἀληθινή γνώση τοῦ Θεοῦ.

Τό δεύτερο μεγάλο δῶρο πού δίνει ὡς τάλαντο καί παρακαταθήκη ὁ Μεγάλος Πατέρας σ' ὅλα τά παιδιά Του εἶναι ἡ δημιουργία στό σύνολό της. Ὅλο τό σύμπαν, μέσα στό ὁποῖο κινούμαστε ἀδιάκοπα, ὅλο τό περιβάλλον, στό ὁποῖο τοποθετηθήκαμε,

ἀποτελοῦν πολύτιμα δῶρα τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Μᾶς τοποθέτησε ὡς ἀποκορύφωμα τῶν πλασμάτων Του, γιά νά διαχειριζόμαστε τήν κτίση, νά ἀπολαμβάνουμε τίς προσφορές της καί νά διαβάζουμε μέσα στήν ἀπεραντοσύνη της τό ἄπειρο μεγαλεῖο καί τήν ἀπροσμέτρητη σοφία τοῦ Δημιουργοῦ. Καλούμαστε νά δουλέψουμε μέ τά κτιστά ἐργαλεῖα, μέ τά φυτά, μέ τά ζῶα, μέ τά ἀντικείμενα, γιά νά διατρανώσουμε τή δοξολογία μας στόν Πλάστη τῶν πάντων. Καλούμαστε νά χρησιμοποιήσουμε τά μέσα πού μᾶς δόθηκαν, γιά νά ἐπιτελέσουμε τή θεία λειτουργία τῆς Εὐχαριστίας τῶν κτισμάτων πρός τόν Κτίστη.

Τό τρίτο πολύτιμο δῶρο πού χαρίζει ὁ Κύριος καί Θεός μας σέ ὅλους μας εἶναι ὁ ἑαυτός Του. Εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του. Ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο, καλλιέργησε μέ τή διδασκαλία Του τό χωράφι τῆς ἀνθρωπότητας. Ὅταν ἀναλήφθηκε, ἄφησε στούς πιστούς ὡς περιουσία ἀκριβή τά θεία μυστήρια. Καθένας ἀπό ἐμᾶς μπορεί, μέ ἐργαλεῖο τή συνειδητή συμμετοχή στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, νά δουλέψει γιά τή σωτηρία καί τή λύτρωση. Κάθε

μυστήριο είναι ένα ωραίο τάλαντο, πού ο χριστιανός τό εκμεταλλεύεται για τόν άγιασμό του και για νά βιώσει τή θεϊκή παρουσία στήν ύπαρξή του. Μέ τή συμμετοχή του πιστού αυτό τό τάλαντο αυξάνεται και ή χάρη πού πηγάζει μέσα άπ' αυτό ποτίζει τόν άνθρωπο, τό περιβάλλον και τήν κτίση όλόκληρη. Είναι άδικο νά παραδίδει τά ύπάρχοντά Του ο Θεός στόν άνθρωπο και εκείνος νά μήν τά εκμεταλλεύεται. Είναι μάλιστα και άνόητο νά παραδίδει στόν άνθρωπο αυτόν τόν ίδιο τόν έαυτό Του, μέσ' από τά μυστήρια, και ο άνθρωπος νά μένει άδιάφορος. Πόσο αναπολόγητος είναι ο πιστός, όταν έρχεται ο Κύριος στή ζωή του, του χαρίζει τό Σώμα και τό Αίμα Του και τόν καλεί «μετά φόβου, πίστεως και άγάπης» νά κοινωνήσει μαζί Του, αλλά εκείνος παραμένει ψυχρός και άδιάφορος στό κάθισμά του και άδιαφορεϊ για τό δώρο και τό μυστήριο πού έπιτελείται μπροστά του!

Στή σκέψη μας άς κυριαρχεί από τώρα και για πάντα ή σημερινή έκφραση του ευαγγελίου: «...παρέδωκεν αυτοϊς τά ύπάρχοντα αυτοϊ». Όλοι είμαστε κληρονόμοι των ύπαρχόντων του Μεγάλου

Πατέρα μας. Πολύτιμη περιουσία για μᾶς εἶναι ἡ εἰκόνα Του, πού τήν κουβαλᾶμε μέσα μας, καθώς αὐτή ξεδιπλώνεται στά γνωρίσματα τοῦ χαρακτήρα μας. Πολύτιμη περιουσία καί χάρισμα ξεχωριστό εἶναι τό κτιστό περιβάλλον, στό ὁποῖο κινούμαστε. Μᾶς χαρίστηκε γιά νά δουλέψουμε, μέ τά μέσα πού μᾶς παρέχει, γιά τή δόξα τοῦ Κτίστη τῶν πάντων καί τήν προσωπική μας πρόοδο. Ἄνεκτίμητο καί ὑπερπολύτιμο, πάνω ἀπό καθετί ἄλλο, εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του, τό θεανδρικό Του πρόσωπο, τό ὁποῖο ἂν καί εἴμαστε ὅλοι ἀνάξιοι, ἄς δεχόμαστε μέ λαχτάρα καί ἄς διαφυλάσσουμε ἀμόλυντο στήν ὕπαρξή μας, γιά νά ἀγιαζόμαστε καί νά καρποφοροῦμε πνευματικά, ὅπως περιμένει Ἐκεῖνος ἀπό ὅλους μας. Ἄς Τόν δοξάζουμε μάλιστα γιά ὅλα αὐτά τά κληροδοτήματά Του, διότι σ' Ἐκεῖνον ἀνήκει ὅλη ἡ δόξα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.